

по гръцки, да се служи по славянски, а тамъ, дъто се е чело и пъло по славянски, да се чете и пъе по гръцки. Тая попара отъ езици не задоволи никого, но все бъше една печалба за българите.

Щомъ получи това послание, митрополитъ Паиси покани по нѣколко души и отъ двѣтѣ народности, за да имъ го прочете. Отъ българите се явиха всичкитѣ повикани, отъ гърцитѣ ни единъ. Владиката отреди да се прочете патриаршеското рѣшение въ недѣля, на 20 декември, въ самата черкова Св. Богородица. По-първйтѣ гърци отъ енорията се надумаха да не стжпятъ него денъ въ черкова. Но сѫщеврѣменно тѣ почнаха да взиматъ мѣрки, за които отъ първомъ низко взе да се шушнѣ, а отпослѣ и високо да се говори въ цѣлия градъ. И отъ това шушнене и отъ това говорене за всѣкиго стана явно, че тоя денъ щѣше да рѣши сѫдбата на черковата Св. Богородица.

Помня го като днесъ, тоя 20 декември, тоя Св. Игнатъ, който е останалъ паметенъ въ пловдивскитѣ лѣтописи. Азъ бѣхъ дѣте на 10 години, и съ дѣтинско любопитство ламтѣхъ за сцени, които бѣха нѣщо ново за мене. И единъ отъ първитетѣ изъ домашнитѣ ни, азъ се затекохъ зараньта въ Св. Богородица, която бѣше нашата енорийска черкова, и дѣто щѣше да се разиграе сега една невидена за мене драма, отъ единъ животреперущъ за насъ интересъ.

Щомъ влѣзохъ въ черкова, азъ разбрахъ, че нѣщо извѣнредно се готвѣше. Лица дошли отъ други махали, отъ други градове пълнѣха нашия храмъ. По физиономия и облѣкло, мнозина ми се видѣха гърци, но по-голѣмата частъ българи. Явно бѣше, че ако гърцитѣ бѣха пратили своитѣ герои, то и българите бѣха свикали оня денъ, въ оня храмъ, своитѣ юнаци.

Азъ цѣлунахъ иконата и, прѣзъ множеството, промѣкнахъ се до мѣстото, дѣто обикновено се трупахме ние, българскитѣ ученици. Това мѣсто бѣ на дѣсно, между клироса и владишкия тронъ. Не бѣха още рекли благословено царство. Не помня, дали пѣхме нѣщо по български прѣди прѣносъ. Но помня, че въ училището по-голѣмитѣ ученици се бѣха приготвили за тоя денъ да изпѣятъ една молитва за здравето на Султана щомъ се свѣршеше прочитането на патриаршеското послание. Прѣносъ мина, драматическиятъ мо-